

20: Don't catch chvaparko
v obličejí a s velkým smíchem dodal, víte, že mi ještě minulej tejdén vyjmuli z kůže nad obočím střepinku skla? A tak teď kráčíím podle zamrzlé řeky, a takhle mi přijde se podívat na hladinu, ve které ještě zbyla růžová barva po západu, a nevěřil jsem svým očím. Ale když jsem se podíval znovu a zase, tak tam, několik metrů od zlámaného rákosí, byla živá labuť. Polekal jsem se, že v noci, jak bude zase vát od severu a podle nebe, jak zase bude patnáct až dvacet stupňů mrazu, lekal jsem se, že ta labuť musí přimrznout. A tak jsem sestoupil až k rákosí a díval jsem se na toho krásného ptáka, ano, byla to labuť, měla krásnou šíj, ale její oči sršely zlostí, že jsem tady, že se na ni dívám, viděl jsem, jak sníh vane po zamrzlé řece a je barvy mleté skořice a jak ten sypký sníh navává kolem labutě, jako vlnky a vodní pěna a tříšť kolem jedoucí lodě. A to, čeho jsem se lekal, bylo skutkem, ta labuť už byla přimrzlá, labuť tři metry od břehu, labuť téměř na dosah ruky. A protože jsem se bál, aby se led pode mnou neprolomil, lehl jsem si pomaličku na ty moje zlámaná žebra, tak jak jsem se naučil na vojně, lokty jsem se přitáhl, tak jsem ležel na břiše na zamrzlém stropu řeky, do očí mi vál skořicový sníh, a když jsem ještě po loktech se přiblížil, vztáhnul jsem ruku na labuť. A ona zaklonila šíj, měla ještě zlobnější oči, a mocně mne

hataly
maval
vltk
vrtedko
46
Kuf...
Kuf...

102...
klovla do hřbetu ruky a syčela na mne, ale já, i když mi tekla z hřbetu ruky krev, jsem labuť vzal, drapnul jsem ji shora za křídla všemi prsty, ale labuť už byla přimrzlá, a znovu mi klovla do ruky a byla to rána jako sekýrou, a já jsem věděl, že kdybych se přiblížil k labuti tak, že bych se nad ni mohl sklonit, tak by mi dala zobanem, jako též kým nožem mezi oči, že by si zlomila raději ty svoje nohy, kterými byla přimrzlá do ledu, že by si je raději vylomila... A potom, kousiček od labutě byl proud řeky, otvor v ledové ploše ne větší než maňásek, než prkénko... a tam proudila černá voda řeky, kudrnatila se hláď a tam jsem se bál. A hlavně ale jsem se bál úderu křídly, jednou jsem jen vzal labuť oběma rukama za její tělo, a dala mi oběma křídly takovou ránu do hlavy, že jsem omdlel... A tak jsem zacouval s těmi svými zlomenými žebry na břeh, ruka krvácela, díval jsem se s obdivem na tu labuť, těšil jsem se, že třeba přijde oběma, že třeba zítra bude svítit tak slunce, že sníh a led pod labutí roztaje, že se sem určitě přijdu podívat, a labuť už bude pryč. Když jsem vystoupil, tam na navigaci jako by spadla z nebes větev, tam ležela veliká větev, vzal jsem ji a vrátil jsem se ke břehu do zlámaného rákosí, a snažil jsem se vyprostit labuť, ale teprve na větvi jsem viděl, jak bych dopadl, mocnými ranami zobanu labuť

But exactly when those don't...
a...
a...
a...